

"Kristus je edini temelj Cerkve."

(prim. 1 Kor 3,11)

Od 18. do 25. januarja na veliko koncih sveta obhajamo teden molitve za edinost kristjanov, druge imajo to molitev za binkošti.

Letos je stavek za molitveno osmino naslednji: »Je Kristus razdeljen?« (1 Kor 1,13).

Chiara Lubich je imela navado, da je vsakokrat komentirala svetopisemsko vrstico. Da bi ohranili ta njen prispevek, predlagamo njeno besedilo kot komentar k vrstici: »Kristus je edini temelj Cerkve« (1 Kor 3,11), ki bi lahko pomagal poglobiti stavek letošnjega leta. »Kristus je edini temelj Cerkve.«

Bilo je leta 50, ko je Pavel prišel v Korint, v to veliko grško mesto, ki je bilo znano po svojem pomembnem trgovskem pristanišču in živahno zaradi raznovrstnih miselnih tokov. Osemnajst mesecev je apostol tam oznanjal evangelij in postavil temelj cvetoči krščanski skupnosti. Za njim so delo evangelizacije nadaljevali drugi. Toda novi kristjani so bili v nevarnosti, da bi se bolj navezali na osebe, ki so prinašale Kristusovo oznanilo, kakor pa na samega Kristusa.

Tako so nastajale ločine: »Jaz sem Pavlov,« so govorili nekateri; drugi so se prav tako sklicevali na svojega priljubljenega apostola: »Jaz sem Apolov,« ali tudi: »Jaz sem Petrov.« Spricho razdeljenosti, ki je vznemirjala skupnost, Pavel z vso močjo zatrjuje, da je graditelj Cerkve, ki jo primerja z zgradbo, s templjem, lahko mnogo, toda en sam je temelj, živi kamen: Jezus Kristus.

Zlasti ta mesec, v tednu molitvene osmine za edinost kristjanov, se Cerkve in cerkvene skupnosti skupaj spominjajo, da je Kristus njihov edini temelj in da bodo samo, če se bodo oklepale njega in živele njegov edini evangelij, lahko našle polno in vidno edinost med seboj.

»Kristus je edini temelj Cerkve.«

Utemeljiti naše življenje na Kristusu pomeni biti eno z njim, misliti, kakor misli on, hoteti to, kar hoče on, živeti, kakor je živel on.

Toda kako naj gradimo na njem, kako naj bomo zakoreninjeni v njem? Kako naj postanemo eno z njim?

Tako, da uresničujemo evangelij.

Jezus je Logos, Božja Beseda, ki se je učlovečila. In če je Jezus Beseda, ki je sprejela človeško naravo, bomo mi pravi kristjani le, če bomo moške in žene, ki vse svoje življenje oblikujejo po Božji besedi.

Če živimo njegove besede, še več, če njegove besede živijo nas, tako da iz nas naredijo "žive besede", smo eno z njim, se ga oklenemo; ne živi več jaz, ne živi več mi, ampak Božja beseda v vseh. Če bomo tako živeli, bomo – tako mislimo – pomagali, da bo edinost med vsemi kristjani postala resničnost.

Kakor telo diha, da živi, tako duša, da živi, živi Božjo besedo.

Eden od prvih sadov je rojstvo Jezusa v nas in med nami. To povzroča spremembo miselnosti: v srca vseh, naj bodo Evropejci, Azijci, Avstralci, Američani ali Afričani, vceplja Kristusovo čutenje do okoliščin, do posameznikov in do družbe. [...]

Živeta beseda nas osvobaja človeških pogojenosti, vliva veselje, mir, preprostost, polnost življenja in luč; ker nas pridružuje Kristusu, nas polagoma spreminja v drugega Kristusa.

»Kristus je edini temelj Cerkve.«

Toda neka beseda povzema vse druge in to je ljubezen: ljubiti Boga in bližnjega. Jezus povzema z njo »vso postavo in preroke«.

Vsaka beseda Svetega pisma, čeprav je izražena s človeškimi in različnimi izrazi, je v resnici Božja beseda; ker pa je Bog ljubezen, je vsaka njegova beseda ljubezen.

Kako naj torej živimo ta mesec? Kako naj se oklenemo Kristusa, »edinega temelja Cerkve«?

Tako, da ljubimo, kakor nas je on učil.

»Ljubi in delaj, kar hočeš,« je rekel sveti Avguštin in s tem nekako povzel načelo evangeljskega življenja, kajti če ljubiš, ne boš ravnal napak, temveč boš v polnosti izpolnil Božjo voljo.

Chiara Lubich

Urniki in **oznanila** za tekoči teden za župnijo Portorož in Lucija

najdete s klikom na **Ostale vsebine** in **Župnijski list**.